eſſet. Cauſa eſt. Nã ſcdm dam. libro 2°. Impletio nãlis
deſiderij nõ eſt pctm niſi aliqua inordinatio adiūgat[ur]
vt patz de cibo. Natura aũt ſcire deſideramus qd' nõ ẽ
malũ niſi inordinate appetat[ur] malis circũſtãcijs. Sed
ſcire ſtatũ poſt mortẽ fit pia intencione vt ſupponit[ur] q[uod]
humilit[er] et pie petit[ur] et querit[ur]. Nec obſtat q[uod] luce xvj°
noluit reuelari fratribz diuitis eiuſdẽ ſtatũ quia ſupbis
fratribz ſcdm illud math' abſcondit velut a ſapientibz et
prudentibz. que tñ reuelaẽ dignat[ur] humilibz et puulis
hec tho. Hec breuit[er] collcã ſũt ex nobiliſſimo libro
eximij doctoris iohis nider de arte moriendi ¶
Nota eciã q[uod] vnãbilis pr Iacobz carth' in tractatu ſuo de
arte moriendi dicit q[uod] ſi p[er] angloſ malos inmiſſa fuerit
quedã dubitacio fidei aut diffidẽcia. nõ eſt egroto tuc
hora diſputandi de fidei vitate. ſz tanq[uam] pncipiũ p[er] ſe
notũ nulla indigẽs pbatiõe aſſumẽdũ eſt articulos
fidei inconcuſſa vitate eſſe fundatos. Nec ambigendũ ẽ
ab oĩ falſitate eẽ alienũ. qd' tot tantoꝝ tpm retroacta
ſecula firmauerũt. et tante latitudĩs totaq[ue] eccie funda
uit auctoritas. totq[ue] miracula xpi et ſcõꝝ tã i vita ipoꝝ
q[uam] poſt mortẽ vſq[ue] in hodiernũ diẽ pbauerũt. Sãguis
inſup xpĩ et ſcõꝝ fuſus p[ro] fidei ſtabilitate. oẽm tollit de
medio nodũ ambiguitatis. Ingenia inſup clariſſima
om̃i catholicoꝝ doctoꝝ inquiſitiõe diligentiſſiã pſcrutata
michil inuenire potuerũt. qd' claritatem fidei potuit
obfuſcare. Et neq[ue] garrula ligua hereticoꝝ neq[ue] cruenti
gladius tirãnoꝝ. que ſemp cont[ra] fidei veritatẽ inueniunt[ur]
latraſſe aliqd efficẽ potuerũt in fidei diminucione
Sed ab abel pmo iuſto vſq[ue] ad finẽ mũdi ſemp eadẽ
fides in cordibz fideliũ inuicta pſeuerabit. Auctoritas
quoq[ue] ſacre ſcrpture longe lateq[ue] diffuſe atq[ue] in cordibz
fideliũ reſpſe iamus eſſe nõ potuit a vitate. Sicq[ue] talibz
et huiuſmoĩ fidei gñalibz pncipijs captiuãdus ẽ intellcus
egroti et cuiuſlibet fidelis. ad fidei ſolide roboracione

Neq̃ enĩ nr̃a ĩgenia obſcuritatibꝫ reſperſa equari pñt
claritati ĩgenioꝝ p̃cedẽtiũ doctoꝝ quoꝝ vita et doctrĩa
ſicut claritas ſolis excellit oẽm modioꝝ tp̃m ĩtelligẽciã
Decaurũ q̃ꝰ ẽ horũ inherẽ veſtigijs q̃ clarioribꝫ fulciebãt
ĩgenijs ac morũ ſcĩtate. Et ſi forte moriturus et morti
appropĩquãs timẽt ſe poſſe obrui tẽptacõibꝫ p ĩportũ
tatẽ demonioꝝ aut ſuaꝝ cogitacionũ. non diſſuadẽdũ
videt q̃ teſtibꝫ vocatis aut publico notario. et fidei dig
nis p̃ſonis. fidẽ ſuã publice ꝯfiteret. et iuberet ſcriptis
ãnotari ꝓteſtãs ſe ab ea nũq̃ꝫ velle recedẽ. Et ſi qd
abſit p ebetudinẽ rõnis aut turbulenciã et ĩpetuoſi
tatẽ tẽptacõis forte poſtea mutare ꝯtingẽt. in priore
ſtare vellet ꝓteſtacione. et poſtremã mutacionẽ habẽ
vellet pro nõ facto. et eã ex tũc ꝓut ex nũc reuocatam
hr̃e vellet. ſicut ĩ ꝓteſtacõibꝫ actuũ theologicoꝝ ĩ ſcolis
fieri ꝯſuetũ eſt. ſicut eciã aliquos ĩſignes viros audio
feciſſe. Non ẽ enĩ dubiũ exti͛ora facta multũ ꝯferre
ĩterioribꝫ vt in vocali peticione orõne pſalmodia. et
melodijs ſuaue reſonãtibꝫ ſcd̃m augꝰm ĩ libro ꝯfeſſio
nũ ſuaꝝ. Scriptura q̃ꝫ illã et ꝓteſtacionẽ ſp̃ p̃ oculis
habendo vt p hãc oĩm errorũ vinculos ꝯculcare poſſit
p̃ſerti q̃ plena deliberacõe et nõ impedita rõne eã
formauit nulla firmiore tũc occurrẽte. Neq̃ formi
dandũ ẽ malignũ ſpũm aliquã vĩ inferre poſſe ali
cui. q̃ eciã nec in porcis violenciã potuit facẽ niſi lice
cia a xp̃o accepta ſcd̃m euãgeliſtã vitatẽ. lu. viij. Nec
aſinas nec pecora ſci Job tangẽ p̃ſumebat. ñ ex dei
ꝑmiſſione. Vnde ñ homo ſpontaneꝰ ꝯſenciat ſue
ſuaſioni ꝯfuſus eũ recedẽ oportebit. maxime deo
ſuã rõnalẽ creaturã ꝓ qua nondũ ſibi reconciliata
mori dignatus ẽ ꝓtegente. ip̃o per ꝓphã dicente
Nunq̃ obliuiſci p̃t mulier infantẽ ſuũ vt nõ miſeat
filio vteri ſui? Et ſi illa oblita fueit ego tñ non

obliuiſcar tui. Ecce ī manib₃ meis deſcpſi te yſa. dix
Ideo a nemīe ē deſpandū de ꝓtectione dei in quantūq₃
moleſtia laborauerit aut tēptacione. Neq₃ eī multitu
do pccōꝝ eciā qd' abſit nō ꝯfeſſoꝝ hoīe₃ d₃ ad deſpacio
nē inducē. q̄a maior ē dei pietas q̄ oīs nr̄a īiquitas
Et interī q hō viator ē de venia deſpare nō debet
cū eciā ꝑ ſolā ꝯtricionē cordis ſoli deo notā hō veniā
pt ſpare dicente dauid. Cor ꝯtritū et humiliatū deꝰ
non deſpicies. Que ꝯtricio a deo mordit pt donari
intime affectanti. Hec ille

Scim₃ eciā q ſi volumꝰ bn̄ mori tūc antea debeꝰ diſcē
bn̄ mori. Quid āt ſit ſcire bn̄ mori patet ꝑ tale exlū
Quidā mercator tranſiens ꝑ ſiluā inuenit ibi hēmitā
centenariū degentē. a quo q̄ſiuit qd ibi faceret. Cui hē
mita Diſco mori. Et mercator. Que neccitas cū tu ſis ſe
nex. q alias opꝫ te cito mori. Et hēmita. Et hoc eſt qd'
timeo q ſcio me moriturū et tn̄ neſcio mori. Dixit mer
cator. Quid tūc ē ſcire mori? Cui hēmita. Vicia dimittē
et bona opa facē iux illud ps. Declina a malo et fac bo
nū. Mercator vltra q̄ſiuit. Quid comedis q ita ſenex
factus es. Cui hēmita. Cibū optimū. Et mcator. Quis
tibi ꝑparat huc cibū. Et hēmita. Coquꝰ optimus ſꝫ
fames. Mercator iterū q̄ſiuit. Que ē deductio tua? Here
mita rn̄dit. Recogito oēs ānos meos ī amaritudīe aīe
mee et vbi īuenio me bn̄ vixiſſe grās ago dn̄o deo meo
vbi āt male doleo. Mercator ait. Es ne diues. Et hē
mita. Plus habeo q̄ volo ſꝫ corpꝰ illud. Et mercator
Ergo velles mori? Cui hēmita. Vellē libēter bn̄ mori
q ad vitā eternā puenirē. Et mercator. Poſſes ne me
inſtruē bn̄ mori q ad vitā eternā poſſē puenire? Cui
hēmita. Poſſū. Et ſubdit. Quid opis ſcis? Et ille. Mer
cator ſū. Et hēmita. Si mercari vis et dare ꝓ maiori
minꝰ. reſpice celū qd' ē maiꝰ toto mūdo. et eme illud ꝓ
tpali ſubſtācia tua. et fac bonū. Quo audito mercator
reliquit oīa bona tpalia et factus ē deuotus hō.